

2. Crosbie, R. (2005). Learning the soft skills of leadership. Industrial and commercial training.
3. Хіля А. Організація дозвілєвої діяльності дітей з функціональними обмеженнями в умовах центру соціально-психологічної реабілітації / А. В. Хіля. *Наукові записки: зб. матеріалів наук.-практ. конф. випускників і студентів ІППМ. Вінниця, 2011. Вип. 9. С. 134–138.*
4. Коляда Н., Кравченко О. Практичний досвід формування «soft skills» в умовах закладу вищої освіти. *Актуальні питання гуманітарних наук. 2020. № 3(27). С. 137–145.*
5. Демченко О. П. Формування соціальної компетентності дітей з особливими потребами у процесі використання виховних ситуацій. *Науковий часопис НПУ ім. М. П. Драгоманова. Серія 19: Корекційна педагогіка та соціальна психологія : зб. наукових праць. К. : НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2011. С. 60–63.*
6. Казьмірчук Н. С., Жовнич О. В., Стахова І. А. Театр природи як засіб формування soft skills в учнів початкових класів. *Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: Педагогіка і психологія. 2020. Вип. 61. С. 23–30.*
7. Любчак Л. В. Підготовка майбутніх вихователів до організації театралізованої діяльності дітей дошкільного віку. *Освітній дискурс Київ, 2018. Вип. 9(11–12): Педагогічні науки. С. 91–103.*
8. Швець Н. А. Вплив соціально-економічних, психолого-педагогічних чинників на забезпечення здорового способу життя в студентському середовищі. *Придніпровські соціально-гуманітарні читання, (16 травня 2014 р.). Кіровоград, 2014. С. 81–84.*

Олена Федюніна

ФУНКЦІОНАЛЬНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ В ХУДОЖНЬОМУ ТЕКСТІ РОМАНУ «МАТИ ВСЕ» ЛЮКО ДАШВАР

Сучасні фразеологічні дослідження охоплюють широке коло питань, пов'язаних з семантикою, структурою і складом фразеологізмів, особливостями і правилами їх функціонування, а також комунікативно прагматичними властивостями цих одиниць. Вивчення комунікативно-прагматичного аспекту фразеології в контексті художнього твору дозволяє скласти більш глибоке уявлення про складну структуру фразеологічного способу і значення.

Про фразеологію написано безліч статей, книг, дисертацій, а інтерес до цієї галузі мови виникає ні у дослідників, ні в тих, хто просто небайдужий до слова. Підтверджується точність формули, висловленої ще

на початку століття відомим датським мовознавцем О. Есперсеном, який підкреслював, що фразеологія є деспотично примхливою і невловимою річчю [2, с. 57]. Сам факт наявності в мові крім слів цілих словесних комплексів, які іноді тотожні речі, а частіше являють собою унікальний лінгвістичний феномен, що відрізняється яскравою виразністю, образністю та емоціональністю, служить для нас приводом до того, щоб досліджувати саме цей розділ мовознавства [3, с. 13].

Спеціальне вивчення фіксованих комбінацій слів, а також введення терміна фразеологія відноситься до початку ХХ століття і пов'язане з ім'ям швейцарського вченого-мовознавця Ш. Баллі, який вказав на відміну стійких поєднань від вільних і запропонував класифікацію, принципи якої були залучені при розробці даного питання В. В. Віноградовим в 40-х роках минулого століття [1, с. 41]. Тим самим намітилися контури і задачі особливого розділу мовознавства – фразеології, об'єктом якої стає фразеологізм.

При описі даних мовних одиниць дуже часто вживаються такі терміни як фразеологізм, фразеологічний зворот, або ж фразеологічна одиниця.

Під фразеологізмом, якому властива семантика лексичного характеру, ми схильні розуміти самостійну, що не зводиться ні до слів, ні до мовних афоризмів, безпосередньо співвіднесену з позамовною дійсністю мовну одиницю, яка володіє синтаксичною формою словосполучення.

У мові роману група фразеологізмів представлена різного виду тропами, включаючи порівняння, семантична особливість яких полягає в тому, що перший компонент-прикметник зберігає своє пряме значення, а другий компонент може піддаватися повному або частковому переосмисленню, наприклад: «І – як по маслу» [4, с. 13]; «Ніби на власній шкурі намагався відчути, що відбувається у квартирі Вербицьких» [4, с. 21]; «Він сидів із дівчиною в салоні «тойоти», у душі не кішки – екскаватор!» [4, с. 46].

В даних одиницях, як відомо, виражаються загальні вірування, переконання, приписувані часто всім носіям мови. Система образів, закріплених в цих мовних одиницях, служить «вмістилищем» для світобачення і пов'язана з матеріальною, соціальною або духовною культурою даної мовної спільності, а тому може свідчити про її культурний і національний досвід і традиції, наприклад: «Того осіннього вечора у провулку Контрактової темрява світло з'їла. І око їй не виколоти – не видно»; «Потік – хазяїн собаку не вижене» [4, с. 7]; «Е-ех... Наївна. Вовчий хвіст в ополонці» [4, с. 25].

Фразеологізми, що відображають типові уявлення, можуть виконувати роль, свого роду еталонів, стереотипів культурно-національного світобачення або вказувати на їх символічний характер і виступати в цій якості у вигляді мовних експонентів культурних знаків. Тому читач

повинен володіти не тільки мовними знаннями, а й вміти аналізувати стилістичні та культурно-історичні аспекти вихідного тексту в співвіднонні з можливостями мови, що і культури .

Переміщення фразеологізму з одного мовного оточення в інше, в «незвичну» мовну обстановку, сприяє тому, що він зазнає певних смислових та стилістичних змін. В результаті виникає протиріччя, контраст між його лексико-смисловим змістом і контекстом, в який він включений, що призводить до порушення стилістичної єдності змісту і може бути використано автором для вираження різноманітних емоційно-експресивних і оціночних функцій, іронії, гумору, сатири, створення урочистої і комічної мови.

Таким чином, результати перших спостережень свідчать про те, що використання фразеологізмів у мові романів Люко Дашвар викликано потребою в експресивних виразних засобах для комунікації з метою висловлення почуттів, емоційних оцінок, способів дії, влучних характеристик людини, предметів і явищ.

Список використаних джерел

1. Барт Р. Избранные работы : Семиотика. Поэтика [пер с фр. Г. К. Косикова]. М. : Прогресс, 1989. 615с. Библиогр. : с. 601–602.
2. Вакуров В. Н. Основы стилистики фразеологических единиц. М. : Изд-во МГУ. 1993. 217 с.
3. Ващенко В. С. Стилістичні явища в українській мові. Харків: Вид-во ХДУ, 1958. 228 с.
4. Дашвар Л. Мати все. Харків: Книжковий клуб «Клуб сімейного дозвілля», 2015. 336 с.

Галина Франко

ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ СПОЖИВАЧІВ НА ФАРМАЦЕВТИЧНОМУ РИНКУ

Сьогодні проблеми вивчення факторів і закономірностей споживчої поведінки на фармацевтичному ринку приділяється все більша увага вітчизняними та зарубіжними дослідниками. При цьому існують проблеми прийняття маркетингових рішень на фармацевтичному ринку, зокрема необхідно виявити фактори, що сприяють збільшенню попиту на лікарські препарати, і вивчити можливості цілеспрямованого на них впливу. Вирішення цих питань є однією з найважливіших задач маркетологів, що займаються вивченням фармацевтичного ринку.

Сучасний маркетинг виділяє в якості одного з основних рефренів вивчення своїх споживачів. Знання їх характеристик, переваг, потреб і